

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 28 februari 2001

Nr 160—167

INNEHÅLL

Nr		Sidan
160	Statsrådets förordning om upphävande av vissa bestämmelser i fastighetsbildningsförordningen	433
161	Statsrådets förordning om ändring av tingsrättsförordningen	434
162	Statsrådets förordning om ändring av 2 § statsrådets förordning om utnämning av domare ..	435
163	Statsrådets förordning om tingsrätternas domkretsar i mål och ärenden som skall behandlas av jorddomstol	436
164	Statsrådets förordning om ändring av 2 och 3 § förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer	437
165	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statens köttbesiktningspersonal	439
166	Statsrådets förordning om social- och hälsovårdsministeriet	441
167	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om laboratorier som utför undersökningar av animaliska livsmedel	444

Nr 160

Statsrådets förordning

om upphävande av vissa bestämmelser i fastighetsbildningsförordningen

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs 81—90, 91 och 93 § fastighetsbildningsförordningen (1189/1996) av den 20 december 1996, av dessa lagrum 81 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 1110/1998.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Helsingfors den 22 februari 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Heikki Liljeroos

Nr 161

Statsrådets förordning
om ändring av tingsrättsförordningen

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i tingsrättsförordningen av den 28 juni 1993 (582/1993) 6 a och 7 § samt 8 § 2 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 6 a § och 8 § 2 mom. i förordning 666/2000 samt 7 § i förordning 1328/1994, som följer:

6 a §

Tingsrätten förklarar andra tjänster vid tingsrätten än domartjänster och jordrättsingenjörstjänster lediga att sökas.

7 §

Lagmannen utnämner de tjänstemän vid tingsrätterna som anges i 5 § med undantag av innehavarna av domartjänsterna, jordrättsingenjörerna och tingsfiskalerna. Lagmannen anställer också personal i arbetsavtalsförhållande.

8 §

— — — — —
 Om tjänstledighet för en tingsdomare eller en jordrättsingenjör för kortare tid än ett år beslutar lagmannen och om tjänstledighet för ett år eller för en längre tid högsta domstolen.
 — — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Helsingfors den 22 februari 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Heikki Liljeroos

Nr 162

Statsrådets förordning
om ändring av 2 § statsrådets förordning om utnämning av domare

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet,
ändras i statsrådets förordning av den 17 maj 2000 om utnämning av domare (427/2000)
 2 § 3 punkten som följer:

2 §

Ledigförklaring av tjänster

Domstolarna förklarar domartjänster lediga
 enligt följande:

3) den behöriga hovrätten förklarar tjäns-

terna som hovrättslagman, hovrättsråd, lag-
 man vid tingsrätterna samt jordrättsingenjör
 lediga att sökas,

Denna förordning träder i kraft den 1 mars
 2001.

Helsingfors den 22 februari 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Heikki Liljeroos

Nr 163

Statsrådets förordning**om tingsrätternas domkretsar i mål och ärenden som skall behandlas av jorddomstol**

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 241 a § fastighetsbildningslagen (554/1995) av den 12 april 1995, sådant detta lagrum lyder i lag 1180/2000:

1 §

Domkretsar

Domkretsarna för de tingsrätter som avses i 241 a § fastighetsbildningslagen (554/1995) i mål och ärenden som skall behandlas av jorddomstol är följande:

1) domkretsen för Tavastehus tingsrätt omfattar verksamhetsområdet för Tavastlands lantmäteribyrå och de kommuner inom verksamhetsområdet för Birkaland-Satakunta lantmäteribyrå som inte hör till domkretsen för Åbo tingsrätt,

2) domkretsen för Kuopio tingsrätt omfattar verksamhetsområdena för Mellersta Finlands, Norra Karelen och Norra Savolax lantmäteribyråer,

3) domkretsen för S:t Michels tingsrätt omfattar verksamhetsområdet för Södra Savolax lantmäteribyrå och verksamhetsområdet för Sydöstra Finlands lantmäteribyrå med undantag av Pyttis kommun,

4) domkretsen för Uleåborgs tingsrätt omfattar verksamhetsområdet för Norra Österbottens lantmäteribyrå,

5) domkretsen för Rovaniemi tingsrätt omfattar verksamhetsområdena för Kajana-land-Nordöstra Finlands och Lapplands lantmäteribyråer,

6) domkretsen för Åbo tingsrätt omfattar de

kommuner inom verksamhetsområdet för Egentliga Finlands lantmäteribyrå som inte hör till domkretsen för Vanda tingsrätt och Björneborg, Eura, Euraåminne, Harjavalta, Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Kiukais, Kodisjoki, Kumo, Kulla, Kjulo, Lappnäs, Lavia, Luvia, Nakkila, Norrmark, Påmark, Punkalaidun, Raumo, Sastmola, Siikainen, Säkylä, Ulvsby, Vampula, Vittis och Äetsä kommuner inom verksamhetsområdet för Birkaland-Satakunta lantmäteribyrå,

7) domkretsen för Vasa tingsrätt omfattar verksamhetsområdet för Österbottens lantmäteribyrå,

8) domkretsen för Vanda tingsrätt omfattar Pyttis kommun inom verksamhetsområdet för Sydöstra Finlands lantmäteribyrå, verksamhetsområdet för Nylands lantmäteribyrå samt Bjärnå, Finby, Halikko, Kiikala, Kisko, Koski, Kuusjoki, Muurla, Pemar, Sagu, Salo, Somero, S:t Bertils, S:t Mårtens och Suomensjärvi kommuner inom verksamhetsområdet för Egentliga Finlands lantmäteribyrå.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Helsingfors den 22 februari 2001

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Heikki Liljeroos

Nr 164

Statsrådets förordning

om ändring av 2 och 3 § förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning av jord- och skogsbruksministeriet *ändras* i förordningen den 22 december 1989 om förrättningsarvoden till veterinärer (1269/1989) 2 och 3 §, sådana de lyder i förordning 963/1995, som följer:

2 §

För förrättningarna betalas arvode enligt följande:

A. <i>Obduktion</i>	175,—
B. <i>Provtagning för undersökning</i>	
1. a) på varje förrättningsställe taget första prov av varje provslag	80,—
b) varje följande prov	6,—
2. Insändande av prov, som har tillställts veterinären, till undersökning oberoende av antalet	40,—
C. <i>Mikroskopisk, serologisk eller därmed jämförbar undersökning av prov för konstaterande av sjukdom, per djur</i>	60,—
D. <i>Tuberkulinundersökning eller annan därmed jämförbar undersökning</i>	
a) det första djuret som undersöks per förrättning	80,—
b) varje följande djur	6,—
c) användning av parallelltuberkulin	6,—
E. <i>Granskning av djur</i>	
1. Partiell klinisk undersökning	
a) det första djuret som undersöks på varje förrättningsställe	40,—
b) varje följande djur	6,—
2. Granskning av djurens hälsotillstånd, oberoende av djurens antal, och märkning av djuren i samband därmed	130,—
F. <i>Utfärdande av intyg, avsändande av Animomeddelande eller annan motsvarande åtgärd</i>	35,—
G. <i>Inspektion av inrättning samt djurskyddsövervakning och annan inspektion av djurhållningsenhet</i>	
Inspektion av enhet som hanterar animaliska produkter samt annan än i punkt E 2 avsedd inspektion som har förrättats för övervakning i enlighet med bestämmelserna om djurskydd, övervakning av märkning och registrering av djur, åtgärder i enlighet med obligatoriska program för hälsokontroll (med undantag för program för hälsokontroll av klövdjur i hägn) och annan inspektion av djurhållningsenhet, oberoende av djurens antal	130,—

3 §

Om en veterinär på grund av en förrättning som nämns i 2 § eller på grund av någon jord- och skogsbruksministeriet förordnad förrättning reser till förrättningsställe eller om på förrättningen inte kan tillämpas de grunder för arvoden som bestäms i 2 §, får veterinären åtminstone 110 mark per timme i arvode för förrättningarna.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001 och gäller till den 31 december 2001.

Avgifter enligt denna förordning tillämpas på sådana förrättningar som utförs under den giltighetstid.

Helsingfors den 22 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 165

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om statens köttbesiktningspersonal**

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *upphävs* i förordningen den 30 december 1996 om statens köttbesiktningspersonal (1337/1996) 5, 6 och 8 § samt

ändras 1 § 2 mom., 2 §, 3 § 2 mom. och 7 § 1 mom. som följer:

1 §

Allmänna stadganden

De av statens besiktningsveterinärer och besiktningsassistenter som arbetar i slakterier och inrättningar i anslutning till dem är anställda hos Livsmedelsverket. De besiktningsveterinärer och besiktningsassistenter som är verksamma i renslakterier och på renslaktplatser är dock anställda hos länsstyrelsen.

2 §

Behörighetskrav för besiktningsveterinärer vid Livsmedelsverket

Behörighetskrav för en besiktningsveterinär vid Livsmedelsverket är att veterinären är i Finland legitimerad veterinär och uppfyller de krav på god förtrogenhet med köttbesiktning som jord- och skogsbruksministeriet har uppställt.

3 §

Behörighetskrav för besiktningsveterinärer vid länsstyrelsen

Av en veterinär som är legitimerad i Finland på grundval av en veterinärexamen

avlagd i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet krävs utöver att han är legitimerad veterinär även ett av avdelningen för veterinära frågor vid vederbörande ministerium utfärdat intyg om att han visat att han på ett tillfredsställande sätt gjort sig förtrogen med den finska köttbesiktningslagstiftningen. En veterinär kan antingen vid en intervju eller genom ett skriftligt förhör för nämnda avdelning eller för en av avdelningen förordnad myndighet visa att han är förtrogen med lagstiftningen i fråga. Intervjun och det skriftliga förhöret är alternativa för veterinären. De kan avläggas på finska eller svenska.

7 §

Uppgifter för besiktningsveterinärerna vid länsstyrelsen

En besiktningsveterinär vid länsstyrelsen har till uppgift att, utöver det som föreskrivs om besiktningsveterinärens uppgifter i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996), lagen om djursjukdomar (55/1980) och djurskyddslagen (247/1996) och med stöd av dem, utföra övriga uppgifter som hör till verksamhetsområdet och som bestäms av Livsmedelsverket eller länsstyrelsen.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars

2001. Förordningens 5 § tillämpas dock till den 30 april 2001. Vad som i paragrafen i fråga bestäms om anstalten för veterinärmedicin och livsmedel gäller efter att denna förordning har trätt i kraft Livsmedelsverket.

Den arbetsordning för besiktningsveterinärer som getts med stöd av bestämmelser gäller när denna förordning träder i kraft förblir fortfarande i kraft.

Helsingfors den 22 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringsråd *Kristiina Pajala*

Nr 166

Statsrådets förordning
om social- och hälsovårdsministeriet

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 9 § 2 mom. och 12 § lagen den 30 mars 1922 om statsrådet (78/1922), sådana de lyder i lag 145/2000:

1 §

Ministeriets uppgifter

Utöver vad som bestäms i reglementet för statsrådet (1522/1995) eller någon annanstans, föreskrivs om uppgifter för social- och hälsovårdsministeriets enheter i ministeriets arbetsordning.

2 §

Ministeriets organisation

Vid ministeriet finns resultatenheter, särskilda resultatgrupper och andra enheter i enlighet med vad som närmare bestäms i ministeriets arbetsordning.

3 §

Utövande av beslutanderätten

De ärenden om vilka beslut skall fattas vid ministeriet avgörs av ministern. Ministeriets tjänstemän avgör dock i enlighet med vad som bestäms genom ministeriets arbetsordning andra än principiellt viktiga eller vittgående ärenden om vilka ministeriet skall besluta.

Ministern kan förbehålla sig beslutande-

rätten i ett ärende som en tjänsteman i annat fall skulle avgöra. Samma rätt har i enskilda fall kanslichefen, chefen för en resultatenhet och chefen för resultatgrupper i ärenden som skall avgöras av en underlydande tjänsteman.

Resultatenheten för arbetarskyddsärenden är oberoende vid skötseln av uppgifter som hör till arbetarskyddsmyndigheterna.

Till social- och hälsovårdsministeriet anknutna jämställdhetsombudsmannen är oberoende vid skötseln av uppgifter som är föreskrivna till jämställdhetsombudsmannen.

4 §

Ministeriets arbetsordning

I ministeriets arbetsordning bestäms utöver vad som föreskrivs i 1—3 § också om styrning av ministeriets förvaltningsområde, ledning av ministeriet, ledningsgrupperna vid ministeriet, de ledande tjänstemännens uppgifter, kanslichefens ställföreträdare samt om beredningen av ärenden vid ministeriet. Ministeriets arbetsordning utfärdas av social- och hälsovårdsministern. När flera än en minister har förordnats till ministeriet godkänner respektive minister arbetsordningen för sitt verksamhetsområde.

Resultatenheterna kan uppdelas i resultat-

grupper. Om den interna organisationen inom en resultatenhet och en särskild resultatgrupp bestäms vid behov i ministeriets interna föreskrift som fastställs av chefen för resultatenheten eller resultatgruppen.

5 §

Ledande tjänstemän

Vid ministeriet finns en kanslichef. Chef för en resultatenhet är en avdelningschef. Chef för en särskild resultatgrupp är en tjänsteman som ministern förordnar till uppgiften.

Avdelningscheferna har titeln överdirektör. De biträdande avdelningschefer som avlagt juris kandidatexamen har titeln regeringsråd. De övriga biträdande avdelningscheferna vid resultatenheten för försäkringsärenden har titeln försäkringsråd och de övriga biträdande avdelningscheferna vid resultatenheten för ekonomi- och planeringsärenden har titeln finansråd.

6 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna

Behörighetsvillkor är

1) för kanslichefen högre högskoleexamen och förtrogenhet med verksamheten inom förvaltningsområdet samt i praktiken ådagalagd ledarförmåga och ledarerfarenhet,

2) för avdelningschef högre högskoleexamen och förtrogenhet med verksamheten inom förvaltningsområdet och god förtrogenhet med avdelningens verksamhetsområde samt i praktiken ådagalagd ledarförmåga och ledarerfarenhet,

3) för biträdande avdelningschef, regeringsråd, regeringsråd som byråchef, direktör, direktör för internationella ärenden, informationsdirektör, forsknings- och utvecklingsdirektör samt konsultativ tjänsteman som verkar som chef för en resultatgrupp, högre högskoleexamen, som för regeringsråd skall vara juris kandidatexamen, samt förtrogenhet med uppgiftsområdet för tjänsten och i praktiken ådagalagd ledarförmåga,

4) för regeringssekreterare juris kandidatexamen och förtrogenhet med uppgiftsområdet för tjänsten, samt

5) för medicinalråd, socialråd, utvecklingsdirektör och för övrig än i punkt 3 omnämnd konsultativ tjänsteman, högre högskoleexamen och förtrogenhet med uppgiftsområdet för tjänsten.

7 §

Besättande av tjänster

Om utnämning av kanslichefen bestäms i grundlagen.

Om utnämning av avdelningschef, biträdande avdelningschef, direktör, regeringsråd, regeringssekreterare och konsultativ tjänsteman bestäms i reglementet för statsrådet.

Regeringsråd som byråchef, direktör för internationella ärenden, informationsdirektör, forsknings- och utvecklingsdirektör, medicinalråd, socialråd och utvecklingsdirektör utnämns av statsrådet.

Om utnämning och anställning av jämställdhetsombudsmannen och den övriga personalen vid jämställdhetsombudsmannens byrå bestäms särskilt.

Övriga tjänstemän utnämns och personalen i arbetsavtalsförhållande anställs av ministeriet.

8 §

Förordnande om beredning

Kanslichefen kan bestämma att en tjänsteman vid ministeriet skall bereda och föredra ett ärende som annars skulle behandlas av någon annan tjänsteman eller själv överta beredningen eller föredragningen av ärendet. Samma rätt har i enskilda fall chefen för en resultatenhet och chefen för en resultatgrupp i ett ärende som annars skulle behandlas av en underlydande tjänsteman.

9 §

Hänvisningsbestämmelse

Om inte något annat föreskrivs gäller om ministeriet vad som bestäms i reglementet för statsrådet.

10 §

Ikraftträdande

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 21 november (991/1994) jämte ändringar.

Helsingfors den 22 februari 2001

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Liisa Perttula

Nr 167

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om laboratorier som utför
undersökningar av animaliska livsmedel**

Given i Helsingfors den 22 februari 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras 2 §, 4 §, 4 a §, 5 §, 6 §, 7 §, 8 § 3 mom., 10 a § 1 mom. och 11 § samt beslutets
bilaga i jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 13 maj 1998 om laboratorier som utför
undersökningar av animaliska livsmedel (340/1998),

sådana 4, 4 a, 5, 6, 10 a § och bilagan lyder i jord- och skogsbruksministeriets beslut
858/1999, som följer:

2 §

Nationella referenslaboratorier

Nationellt referenslaboratorium för laboratorieundersökningar är Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel. Nationellt referenslaboratorium när det gäller undersökningar av marina biotoxiner är dock tulllaboratoriet och när det gäller radioaktiva ämnen i animala livsmedel strålsäkerhetscentralen.

4 §

Av Livsmedelsverket godkända laboratorier

Livsmedelsverket skall godkänna ett laboratorium som ett sådant laboratorium som kan utföra undersökningar som regleras i hygienlagen eller med stöd av den, om laboratoriet uppfyller kraven i Europastandard EN 45001 eller i handboken ISO/IEC Guide 25. Sådana undersökningar som regleras i hygienlagen eller med stöd av den är undersökningar av prov som myndigheter tagit samt sådana

undersökningar som ingår i ett egenkontrollsystem och vilka skall utföras och vars resultat skall bedömas så som har bestämts genom jord- och skogsbruksministeriets beslut eller bestäms genom jord- och skogsbruksministeriets förordningar.

Sådana laboratorier som utför undersökningar som ingår i ett nationellt program för övervakning av främmande ämnen skall dessutom ansöka om ackreditering för de viktigaste metoderna som används vid undersökning av de prov som ingår i övervakningsprogrammet.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. ställer Livsmedelsverket efter att ha hört Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel i fråga om de undersökningsmetoder som nämns i bilagan till detta beslut de krav som utgör förutsättningar för godkännande av laboratoriet.

Ett villkor för att ett laboratorium skall godkännas är dessutom att det deltar i de jämförande undersökningar som Livsmedelsverket förutsätter samt i en kompetensbedömning. Livsmedelsverket kan också som villkor för godkännande av sådana laboratorier som

utför undersökningar inom det nationella salmonellakontrollprogrammet ställa krav gällande tillgången till information.

Livsmedelsverket skall i samband med godkännande fastställa laboratoriets kompetensområde.

4 a §

Villkorligt godkännande av laboratorium

Livsmedelsverket kan också godkänna ett laboratorium villkorligt, om det i en sådan bedömning som avses i 6 § konstateras att laboratoriet inte ännu uppfyller alla villkor för godkännande. Villkorligt godkännande beviljas för en viss tid, och under denna tid skall de brister som noterats i bedömningen rättas till. Ett villkorligt godkännande kan beviljas endast om den brist som noterats i bedömningen inte äventyrar tillförlitligheten i laboratoriets verksamhet. Livsmedelsverket godkänner laboratoriet slutligt när det har visat att de brister som noterats i bedömningen har undanröjts inom den utsatta tiden.

5 §

Av övervakaren av anläggningen godkända laboratorier

Om det i ett laboratorium utförs andra av övervakningsmyndigheten förutsatta undersökningar som ingår i ett egenkontrollsystem än de som avses i 4 §, skall enligt hygienlagen 56 § 2 mom. den kommunala övervakningsmyndighet eller statliga besiktningsveterinär som utövar tillsyn över anläggningen godkänna laboratoriet. Laboratoriet kan godkännas om det har ett skriftligt kvalitetssystem, iakttar god laboratoriepraxis och i fråga om sina metoder deltar i de jämförande undersökningar som livsmedelsverket rekommenderar.

Myndigheten skall anmäla det godkända laboratoriet och dess kompetensområde till Livsmedelsverket.

6 §

Bedömning av laboratoriernas kompetens och övervakning av dess upprätthållande

Mätteknikcentralens FINAS-enhet eller nå-

got annat organ, som uppfyller de allmänna krav som Europastandard EN 45003 ställer på organ som godkänner laboratorier, skall bedöma huruvida det laboratorium som ansöker om godkännande av Livsmedelsverket uppfyller kraven i standard EN 45001 eller i handboken ISO/IEC Guide 25 (bedömning av laboratoriets kompetens). Om det vid bedömningen konstateras att laboratoriet inte uppfyller kraven, skall det organ som utfört bedömningen meddela laboratoriet till vilka delar kraven inte uppfylls. I fråga om ett laboratorium som ansöker om slutligt godkännande av Livsmedelsverket avgör det organ som utfört bedömningen om laboratoriet har avhjälpt de brister som upptäcktes vid den första bedömningen.

För att ett laboratorium skall godkännas krävs dessutom, utöver vad som bestäms i 4 §, att laboratoriet förbinder sig vid att låta ett bedömningsorgan som avses i 1 mom. utföra bedömningar av hur laboratoriets kompetens upprätthålls. Bedömningarna av hur kompetensen upprätthålls skall utföras med högst fem års intervaller, om inte Livsmedelsverket i något enskilt fall kräver tätare bedömningar.

Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall dock bedöma laboratoriernas kompetens i fråga om de undersökningar som nämns i bilagan till detta beslut.

7 §

Registrering av laboratorier

Livsmedelsverket skall ge ett nummer till laboratorier som det har godkänt samt föra ett register över dessa laboratorier och deras kompetensområden.

8 §

Undersökningsmetoder

Vid behov ger Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel rekommendationer om de undersökningsmetoder som skall användas.

10 a §

Avgifter

Om avgifter för Livsmedelsverkets prestationer bestäms med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

— — — — —

11 §

Ändringssökande

I 40, 41 och 43 § hygienlagen bestäms om

Helsingfors den 22 februari 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

sökande av ändring i de beslut av den kommunala övervakningsmyndigheten eller statliga myndigheten som avses i detta beslut.

—
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2001. De laboratorier som godkänts före ikraftträdande av denna förordning kan fortsätta sin verksamhet enligt det godkännande beslutet utan Livsmedelsverkets nya godkännande.

Veterinärinspektör Joanna Kurki

DE UNDERSÖKNINGAR SOM AVSES I 4 § 3 MOM. I DETTA BESLUT

De undersökningar som avses i 4 § 3 mom. i detta beslut är som följer:

1) mätning av rester av mikrobläkemedel i obehandlad mjölk i samband med mottagning av mjölk vid en anläggning,

2) sådan organoleptisk bedömning som avses i bilaga 2, kap. 3, punkterna 17 och 19 jord- och skogsbruksministeriets beslut (19/VLA/94) om hygienkrav på tillverkning av mjölk och mjölkbaserade produkter,

3) peroxidasprov av mjölk,

4) trikinundersökning av kött,

5) mätning av pH-värdet i kött vid köttbesiktning,

6) kokprov av kött vid köttbesiktning,

7) bakteriologisk undersökning vid köttbesiktning, och

8) påvisande av antibiotika och kemoterapeuter vid köttbesiktning.

I fråga om de undersökningar som avses i punkterna 7 och 8 gäller de av Livsmedelsverket uppställda kraven högst till utgången av år 2007. Därefter skall dessa undersökningsmetoder uppfylla kraven i standard EN 45001 eller handboken ISO/IEC Guide 25. Laboratoriet skall före utgången av år 2007 tillställa Livsmedelsverket ett utlåtande av ett i 6 § 1 mom. avsett bedömningsorgan om att laboratoriet uppfyller kraven i fråga.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 160—167, 2 ark

OY EDITA AB, HELSINGFORS 2001

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663